

Ett fältförsök gjordes med vattenfyllda klorfat mot ett oelastiskt underlag, för att få reda på fatens hållbarhet. Försöken visade att bristningar uppstod i materialet vid övergången mellan mantelyta och ändytor. Bristningarna uppstod dock först vid fallhöjder mellan 14-20 meter, vilket motsvarar hastigheter på 55-65 km/h.

Försöken verifierar att man för beräkning av källstyrkan för utsläpp från ett klorfat kan utgå från den källstyrka som uppstår vid ventilbrott. En fyrtakts motorspruta ställdes upp i ett plasttält och kördes i höga halter av klorgas, dvs >700 ppm. Detta gjordes för att få reda om det föreligger några antändningsrisker i motorn.

Klorgaskoncentrationen mättes kontinuerligt. Trasor indränkta med dieselolja och div plastartiklar placerades i tältet. Någon antändning ägde inte rum vare sig i motorn eller i plastartiklarna. Risken för att få antändning i ett motorfordon i samband med färd genom drivande klorgasmoln kan därför sägas vara liten.

Vid en klorgaskoncentration i tältet på ca 600-700 ppm minskade varvtalet på motorn och efter 30 minuters körning uppstod svårigheter att åter starta motorn. Detta berodde på mycket stark nedkoksning av tändstiften. I övrigt kunde ingen påverkan märkas. Vid en klorgaskoncentration på ca 5000-10000 ppm nedgick motorns varantal avsevärt och motorstopp inträffade efter ca 15 minuter.

Ur innehållet:

Klor - allmän information